

361. Tied a mű, Úr Jézusunk...

1. Ti - ed a mű, Úr Jé - zu-sunk, Mely él - tet ben-nün-ket,
És mint-hogy a ti - éd, U-runk, Meg nem sem - mi - sül - het.

De mi - e - lőtt a bú - za-szem Az é - let-hez e - rőt ve-szen,

Az meg - hal a föld mé - lyé-ben, És el - vál-to - zik

lé - nyé-ben, Föld mé - lyé - ben Vál - to - zik lé - nyé - ben.

2. Szenvedés közt haladt utad, Urunk, az égbe fel;
A benned bízó tagokat Ez úton viszed el.
Ó, vígy minket, bár kínokkal, A mennybe együtt magaddal,
Halálón diadalt véve, Szent műved győzedelmére,
Örök fénybe, Éjből örök fénybe.

3. Mint búzaszem, úgy haltál meg, Sírodba leszálltál.
 Ó, adj életet mindennek, Kit hozzád von Atyád!
 Bocsássad ki követ'idet, Hogy hirdessék szent nevedet,
 Mely mindenkinek üdvöt hoz. Végy minket is szolgálidhoz
 Küzdelemre, Harc és küzdelemre.

362. Ó, vezess kézen fogva...

1. Ó, ve - zess ké - zen fog - va, Én Jé - zu - som,
 Míg vé - get ér a pá - lyám, És meg - nyug - szom;

Mert nem kí - vá - nok ten - ni Egy lé - pést sem,

8 Csak hogy - ha ve - led já - rok, Én Mes - te - rem.

2. Te védjed irgalmaddal Most lelkemet,
 Tedd csöndessé a gyászban Bús szívemet;
 Hadd pihenjek meg nálad, Mint gyermeked,
 És hittel reád bízom Az életemet.
3. Ha nem is venném észre, Hogy már vezetsz,
 S a fénybe hívsz az égből, Mert úgy szeretsz:
 Csak vezess kézen fogva, Én Jézusom,
 Míg véget ér a pályám, És megnyugszom.